

Oznanilo

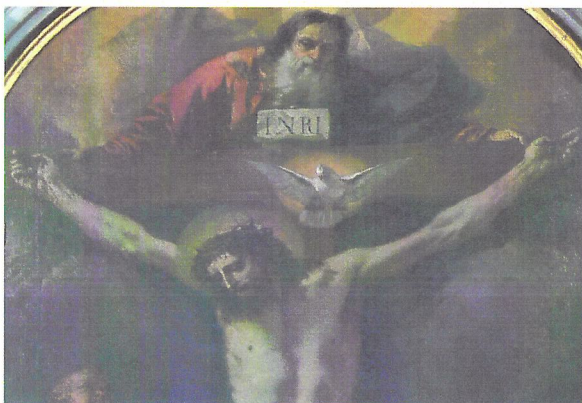
**Če bi doumeli,
kaj se pravi
biti Božji otrok,
ne bi zmogli
delati slabega.
Bili bi kakor
angeli na zemlji.
Biti Božji otrok,
kakšno dostojanstvo!**
sv. Janez Vianey

**Nedelja
Svete Trojice**

**letu VII /2010-16
22. maj 2016**

OSVOBAJAJOČA RESNICA O BOGU

Slovenski teolog Anton Strle je zapisal: »Na paši – bilo mi je deset let – me je nekoč prevzela misel: 'Kako bi bilo lepo, če bi Boga ne bilo! Kako bi bil človek svoboden!' Čez nekaj trenutkov pa sem se zavedel, kako strašno bogokletna je bila ta misel. Vse poznejše življenje pa me je jasno prepričevalo, kako je

prav nasprotno res: kako je prav Bog izvir resnične človekove svobode.«

»Ko človek zanika pravega Boga, poklekne pred devet malikov,« pravi ruski pisatelj Dostojevski. Svobodo Božjega otroka zamenja za suženjstvo praznoverju (napovedovanju prihodnosti iz horoskopov ali kart, bioenergetiki, raznim kozmologijam) ali malikom (sovraštvu, denarju, želji po uživanju

...). Ti maliki ga tako zaslužnijo, da se jih zlepa ne more rešiti. V današnjem evangeliju nam Kristus obljublja Duha resnice, ki nas bo »*vedel v vso resnico*« (Jn 16, 13). Resnica o

Bogu in človeku je, da smo ljudje srečni, ko imamo Boga za Očeta, Sina za Odrešenika, Svetega Duha pa za Vodnika in Posvečevalca, na kar nas spominja današnji praznik Svete Trojice.

Prosimo Gospoda, naj nam pošlje svojega Svetega Duha, ki nas bo uvedel v »*vso resnico*« o Bogu in bo v naša srca vлил »*upanje na Božjo slavo*« (Rim 5,2). Naj nam nakloni tako upanje, saj to »*upanje ne osramoti*«.

Družina

Cerkev je poklicana, da razume družine v vseh razsežnostih, tako v dobrih kot v slabih. Zato se je posebej obrnil k duhovnikom s prošnjo, da stojijo ob strani vsem, ki niso mogli uresničiti svojih družinskih idealov in pričakovanj oz. te še iščejo. Vsako družinsko zgodbo naj od primera do primera presojuje z veliko mero spoštovanja. V spodbudi papež poudari, da je danes vsaka družina soočena s številnimi izzivi in preizkušnjami, kot so npr. osamljenost, individualizem, sebičnost, porabništvo, previsoka pričakovanja od skupnega življenja, dolgi delavniki,

O Sveti Duh, Duh spoznanja,
o Duh modrosti,
o Duh ljubezni.
Samo ti poznaš resnico,
samo ti moreš prodreti v jedro
in pravi smisel vsake stvari.
O Sveti Duh, tebi se izročam.
Ne želim vedeti več,
kot je potrebno.
Ne želim govoriti več,
kot je potrebno.
Ne želim nič več kot tisto,
kar si določil zame.
Ti me ljubiš in veš,
kaj je dobro zame.
O Duh ljubezni,
napolni me z vsem tistim,
kar morem sprejeti od tebe.
Slava ti. Amen.

nezaposlenost ter odsotnost družinskih obrokov in pogovorov na račun interneta in televizije. Posebej je pozoren na otroke brez enega ali obeh staršev ter žrtve drog, alkoholizma, družinskega nasilja, starostnike in upad prebivalstva, ki je posledica epidemije splava in zavračanja otrok. Ne glede na vse te preizkušnje je družina najprej vir veselja in upanja za svet in Cerkev

Iskanje Boga

»Ali niste še nikoli slišali pripovedovati o tistem norčku, ki je zjutraj vzela svetilko, se odpravil na trg in brez prestanka kričal: 'Iščem Boga! Iščem Boga!'

Ker so bili na trgu mnogi ljudje, ki niso verovali v Boga, so se začeli zabavati. Prvi je rekel: 'Si ga mogoče zgubil?' Drugi: 'Morda se je zgubil, kot se zgubi otrok. Morda pa se ti je skrila?' Tako so kričali in se smejali. Norček pa je tekal med njimi, svetil s svetilko in govoril: 'Kje je Bog? Jaz vam bom povedal. Mi smo ga ubili – jaz in vi! Mi smo njegovi morilci. Kako smo to lahko naredili? Ali morda ne gremo v napačno smer in lezemo v neizmerni nič?'«

To so besede znanega filozofa W. F. Nietzscheja, ki se ni imel za vernega, a je njegovo pisanje zanimivo, ker opisuje miselnost številnih ljudi o odnosu do Boga. Ti mislijo, da nas Bog omejuje in nam ne pusti svobode. Najpogosteje to izrazijo v besedah, da neverni lahko delajo vse, mi, ki hodimo v cerkev, pa se moramo držati zapovedi in ne smemo tega in onega ... Zato se rado zgodi, da se človek ali družba prvi trenutek, ko se osvobodi misli, da Bog biva, počuti svobodnega, saj ga nobena zapoved ne omejuje in je vse dovoljeno. To ga za nekaj časa osreči. Res je vse dovoljeno, a človek ni več vezan na nikogar. Tako se kmalu počuti osamljenega, saj nima nikogar, ki bi ga ljubil in za katerega bi živel. Tu se začne praznina sodobnega človeka, ki je ubil Boga, kakor je očital Nietzschejev norček

ljudem: »Ali morda ne gremo v napačno smer in lezemo v neizmeren nič? Ali ne postaja vse bolj hladno? Kako bomo našli mir, največji morilci med vsemi morilci? Kdo nas bo opral te krvi? S kakšno vodo se bomo lahko spet očistili? ... Tedaj je norček naenkrat umolknil in se spet ozrl po ljudeh, ki so ga začudeno gledali in utihnili. Vrgel je po tleh svetilko, ki je ugasnila in se razbila na tisoče koščkov.«

Še mnogo
vam imam povedati,
a zdaj bi še ne mogli nositi.
Ko pa pride on,
Duh resnice,
vas bo vodil
k popolni resnici;
ne bo namreč govoril
sam od sebe,
temveč bo govoril,
kar bo slišal,
in vam bo oznanjal
prihodnje reči.

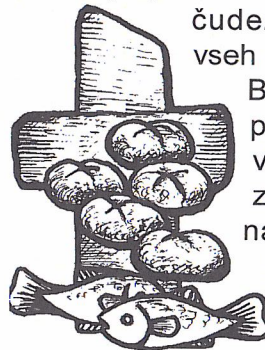
(Jn 16,12–13)

JEZUS POD PODOBO KRUHA IN VINA

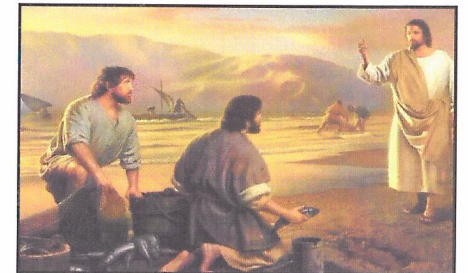
Naš pisatelj Ivan Cankar pravi: »Ko izgovorimo besedo »kruh«, bi morali hvaležno in spoštljivo skloniti glavo, kakor da smo izgovorili Božje ali sveto ime.« Zakaj? – Pravijo: »Kdor ima kruh, ima vse.« V kruhu so Božje in človeške dobrine, v njem je nebo in zemlja. Kruh je nekaj svetega, ker so v njem skrite roke, žulji, znoj naših staršev in številnih ljudi, od tistega, ki je kruh sejal, do tistega, ki nam ga je prinesel na mizo in nam ga dal. Kruh nas povezuje v eno družino. Vsi ga potrebujemo, vsi ga uživamo, vsi ga moramo tudi deliti. Kruh je nekaj svetega, ker je sad dela in ljubezni.

Kruh je nekaj Božjega, ker ga je Kristus na veliki četrtek vzel v roke in ga spremenil v svoje telo in vino v svojo kri. Od takrat naprej je kruh postal zakrament – vidno znamenje nevidnega in pričujočega Boga. Ta kruh je sveto Rešnje telo, sam Kristus, sv. evharistija.

Naš blaženi Slomšek je takole zapisal: »Na veliki četrtek je Jezus storil največji čudež, ko je postavil sveto evharistijo ali zakrament sv. Rešnjega telesa. Ta čudež je povzetelek vseh njegovih čudežev, je vsebina vseh skrivnosti in vseh Božjih del. ... Pod podobo kruha in vina se tako more za nas darovati, se nam dajati in biti med nami. Sama ljubezen je še ostala pod

podobama kruha in vina. ... O Bog, vsemogočen si, vseveden si, najbogatejši si, pa nam nisi mogel, nisi vedel, nisi imel kaj večjega dati, kakor samega sebe v svetem Rešnjem telesu ali sveti evharistiji. ... « Naj nam naš blaženi škof A. M. Slomšek pomaga, da bi poživili obhajanje nedeljske maše in poglobili češčenje sv. Rešnjega telesa in krvi.

Pa tudi jaz tebi povem:
»Ti si Peter (Skala) in
na to skalo bom sezidal svojo
Cerkev in
peklenška vrata
je ne bodo premagala.
Dal ti bom ključe
nebeškega kraljestva,
in kar koli boš zavezal
na zemlji, bo zavezano
v nebesih; in kar koli
boš razvezal na zemlji,
bo razvezano v nebesih.«
(Mt 16,18–19)

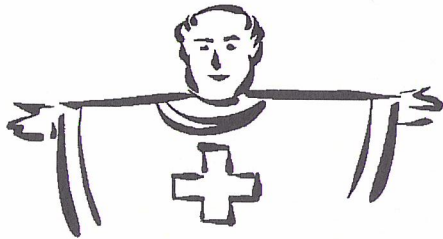
O duhovniškem poklicu

Pri posvetitvi za duhovnika sem ležal na tleh in se počutil tako majhnega in ničnega pred Bogom in Jezusovim skrivnostnim učlovečenjem. Še sedaj, po tolikih letih, tega ne obžalujem. Ponovno bi legel na tla. Svet naj hodi mimo mene in naj obžaluje, da se ljudje pred Bogom tako ponižujemo. Toda svet niti ne sluti, da Bog človeka najbolj sprejema v njegovem ponižanju.

Ko si posvečen v duhovnika, se do korenin svojega bivanja posvetiš Bogu in ljudem, svoje telo, svoje srce in duha, svoje roke in noge – na razpolago daš vse svoje bitje, da Božjo ljubezen delaš vidno in jo ljudje lahko občutijo. Prav tako močno – in včasih še močnejše – lahko Bog nagovori laike, da so mu do konca vdani.

Duhovniki so ljudje, ki so v puščavi življenja našli Boga in polni navdušenja nad tem najdejo vse veselje v življenju z Bogom in za Boga. Zato lahko duhovnik občuti globoko srečo, kajti v Bogu so mu podarjeni vsi ljudje, da bi jih ljubil – in da bi ljubili njega. Nismo pa nikakršna nenaravna bitja, nobeni polbogovi ali »sveti predmeti«.

Duhovnik je človek z vsemi človeškimi mejami, šibkostmi, napakami in grehi. Saj je popolnoma navaden človek, ni »iz posebne peke s posebnimi dodatki«. Nima svetniškega sija in ni najboljši, najmoralnejši in ni brez napak. Ni junak, svetnik, učenjak, mogočnejši ali bogataš. Lahko pa je človek dobrote, tolažbe, luči in miru. Svoboden in razpoložljiv. Bog ga je izbral in poklical.

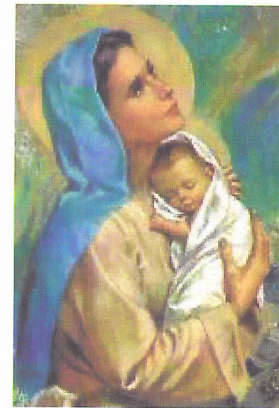
Duhovnik je postavljen pred nemogoče poslanstvo. Toda zaveda se, da je Bog mogočen v nemočnih, močan v šibkih – in da Bog ne pomaga »popolnim«, ampak nemočnim ljudem, ki vse stavijo nanj. Ne živi samo iz Boga in za Boga, veliko bolj iz ljudi in za ljudi. Ne sme soditi in obsojati – ostaja naj vidna milina in občutena Božja dobrot. Ko spremlja ljudi, ki padajo, mora ohranjati svojo srčnost. V zavesti, da bo vedno težko sledil svoji poklicanosti, naj ostaja smerokaz in odpira poti do Boga. Za ljudi, ki iščejo pot, naj postane pot.

Tedaj je vzel tistih
pet hlebov in dve ribi,
se ozrl v nebo,
jih blagoslovil ter razlomil
in jih dajal učencem,
da bi jih položili
pred množico.
In vsi so jedli in se nasitili.
In pobrali so,
kar jim je ostalo,
dvanajst polnih košar.
(Lk 9, 16–17)

POZDRAVLJENA, KRALJICA

Med številnimi molitvami k Materi Božji je zelo znana prav Pozdravljena, kraljica. Kdo je njen avtor? Najverjetneje je to Herman Contractus. Najstarejši rokopisi so namreč iz samostana Reichenau, kjer je on živel. Že v 12. stoletju so začeli prepevati to antifono med procesijami v samostanu Cluny; kasneje so cistercijski menihi vpeljali navado, ki traja še danes, ko prepevamo ali molimo to molitev zvečer po sklepni

molitveni uri v latinskem jeziku (*S a l v e , Regina*).

To je bila priljubljena molitev mornarjev in popotnikov na ladjah. Krištof Kolumb poroča, da so posadke

njegovih karavel pogosto prepevale to molitev med potovanjem, ki jih je vodilo do odkritja Amerike.

Pozdravljena Kraljica, mati usmiljenja, življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!

K tebi vpijemo izgnani Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.

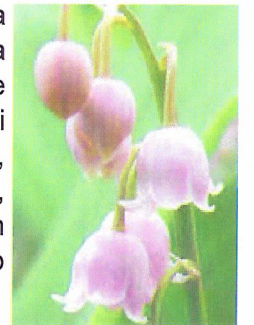
Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!

Morda se sprašujemo, kaj je razlog priljubljenosti molitve. Pozdravljena, Kraljica. Eden od razlogov se skriva v besedilu. Če se vanj poglobimo, opazimo, da je polno zaupanja v Marijino materinsko varstvo.

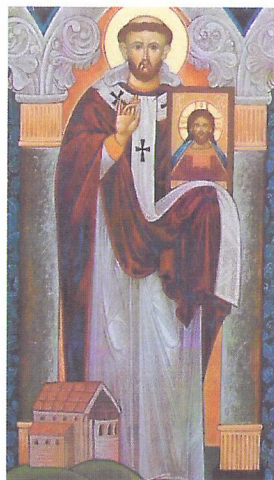
Marijo imenujemo »mami usmiljenja, življenje, veselje in upanje naše«. Marija nas razume in sočustvuje z nami, saj je bila tudi sama preizkušana in je trpela. Ona zna obrisati naše solze v času našega bivanja na zelnji, ki so ga že prvi kristjani imenovali izgnanstvo. V tem obdobju se počutimo kot v trenutkih, ko smo prisiljeni živeti daleč od doma in pričakujemo vrnitve v pravo domovino, ki je v nebesih. Romarji smo in na tej zemlji nimamo stalnega prebivališča. Morda ni najbolj spodbudno, da našo zemljo primerjamo »solzni dolini«.

Toda pomislimo na premnogo trpljenja (sodobnega) sveta. Ne samo nesreče in naravne katastrofe, tudi skrito trpljenje številnih družin, ki izhaja iz neurejenih odnosov. V tem trpljenju nihče ni sam, saj ga spremlja ljubeča roka nebeške matere Marije, ki pozna naše težave, tudi najbolj skrite, vidi naše solze in jih briše z ljubečo materinsko roko.

SVETNIK TEDNA

27. maj
AVGUŠTIN CANTERBURYJSKI
Proti takrat daljni Angliji se je Avguštin kot misijonar odpravil spomladi leta

596. Spremljalo ga je štirideset sodelavcev. Pot je bila težka in naleteli so na številne ovire, tako da so mnogi izgubljali p o g u m , Avguštin pa jih je spodbujal, naj vztrajajo. Že na poti čez francosko

ozemlje je bil opat Avguštin posvečen v škofa, da je v zboru misijonarjev imel veljavnejšo besedo. V začetku leta 597 so pristali na otoku Thanet. Zaprošil je za sprejem pri kralju Ethelbertu, ki jih je sprejel na gozdni jasi tega otoka. Avguštinov govor je napravil na kralja dober vtis in dovolil jim je med njegovimi podložniki oznanjati novo vero. Avguštin se je s svojimi menihi naselil v Canterburyju. Ljudem so se priljubili in kmalu so jih mnogo spreobrnil. Zgodaj poleti se je dal krstiti sam kralj, ob božiču pa je prejelo krst nad 10.000 spreobrnjenec. Avguštinovo delo je bilo podobno delu apostola Pavla. Njegova naloga je bila postaviti temelje Cerkvi na Angleškem in to nalogo je odlično izpolnil, zato ga po pravici imenujemo "apostol Anglije".

OZNANILA

1. V četrtek, 26. maja 2016, bomo imeli izlet skupnosti.
2. V četrtek, 26. maja 2016, je praznik Svetega Rešnjega Telesa. **Kratka sveta maša bo ob 7. uri.**
3. V nedeljo, 29. maja 2016, bomo ob 9.30 obhajali žegnanje - ob prazniku Srca Jezusovega. Pri sveti maši bo sodeloval pevski zbor iz Laškega in glasbeniki pod vodstvom ge. Jere Petriček Hrastnik. Po slovesnosti bo skupno kosilo (gril) na dvorišču. Gospodinje lepo naprošene za pecivo. (v soboto ali nedeljo zjutraj - ne tik pred vseto mašo). Iskrena hvala :)

SVETE MAŠE

NEDELJA, 22. maj 2016
Nedelja Svete Trojice
9.30 za zdravje

ČETRTEK, 26. maj 2016
Sveto Rešnje telo in kri
7.00 za + Slaveka Lovrec

NEDELJA, 29. maj 2016
9. nedelja med letom
9.30 za + Evo Slavik

Nam v poduk. Kot zvezde na nebesnem oboku. Šopek cvetic je živa črka v veliki knjigi narave, ki jo je napisal Božji prst na našo zemljo, zato da bi jo (naravo) pozorno opazovali in spoznali neskončno Božjo vsemogočnost, modrost in dobroto.

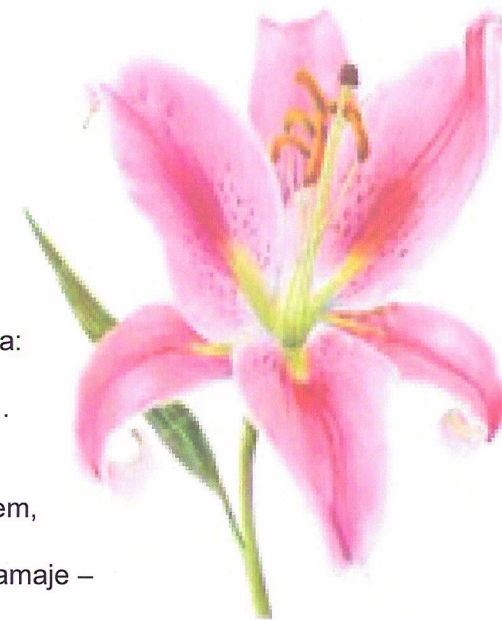
Presveta Trojica!

Od vekomaj živa, od vekomaj sveta:
Trojica Ljubezen je Tvoje ime.
V družini nebeški si vsa zaobjeta
Očeta in Sina, Duha Svetega.

V osebah si treh vekovečna družina,
zato je vsa Cerkev občestvo družin!
Ker Ti si Ljubezen, oseb veličina –
o, da bi osebe nas hranil spomin!

Presveta Trojica, naš Bog, naša sreča:
resnično si vere nesmrten ponos!
Ti Sonce si, druge so vere le sveča ...
Verujemo, da si vsakdanja Radost!

Presveta Trojica: z božičnim smehljajem,
z nesmrtnim smehljajem velike noči,
s smehljajem, ki z binkošti grešnost zamaje –
vseh naših ljubezni edini izvir!

Marija zagotavlja: »Moje brezmadežno Srce bo zmagalo.« Kaj to pomeni? Za Boga odprto in očiščeno srce je močnejše kot puške in

orožje vseh vrst. Zlo ima moč v svetu, to vedno znova vidimo in izkušamo; ima moč, ker se naša svoboda vedno znova pusti odtrgati od Boga. Toda odkar ima Bog sam človeško srce, svoboda za zlo nima zadnje besede.

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien
Telefon: **0660/ 657 94 33 (Matija)**
Skype: **Tratnjek Matija**
elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**
internetna stran: **www.spc-dunaj.net**
facebook naslov: **SPC Dunaj**
Odgovarja: **Matija Tratnjek**

ŠTE SE DANES ŽE NASMEJALI?

Danes me neznosno boli glava! "Kako to?" "Mačka imam." "Zakaj pa si raje ne kupiš psa?"

"Dobrodošla!" pozdravi Marko svojo taščo na vhodnih vratih. "Koliko časa boste ostali pri nas?" "Dokler vama ne bom šla na živce." "A samo tako na kratko ste se oglasili?"

"Kje je pa vaš mož, gospa Cilka?" "Doma, s svojim štirinožnim prijateljem." "O, nisem vedela, da ste kupili